

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Bors Ügyvédi Iroda , ügyintéző: dr. Bors István ügyvéd.) által képviselt **"A"Kft.** (felperes címe) **felperesnek** a fellebbezési eljárásban a **"B" Kft.** felszámoló által meghatalmazott Pivarnyikné dr. Juhász Emőke Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Pivarnyikné dr. Juhász Emőke ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2007. július 19. napján kelt 1.G.40.075/2005/43. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 44., 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - külön felhívásra - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 79.200,- (Hetvenkilencezer-kettőszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, valamint a felperesnek 15 napon belül 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes - mint vállalkozó - és az alperes - mint megrendelő és fővállalkozó - között 2004. április 19. napján vállalkozói szerződés jött létre a **"Helység"1,** ... szám alatti 9 lakásos társasház szerkezetépítési- és kőműves munkáira, a vállalkozói díjat 14.381.866,-Ft + ÁFA (17.977.333,-Ft) átalány összegben kikötve. A szerződésben a munkaterület átadását 2004. április 20., a teljesítési határidőt 2004. július 20. napjában határozták meg. A szerződésben - más mellett - rögzítették, hogy a felperes a többletmunkákért díjazást nem igényelhet, azonban a kikötött átalánydíjon felül érvényesítheti a megrendelő által naplóbejegyzéssel megrendelt pótmunkák ellenértékét. A vállalkozó a befejezett szerkezetrészekre a leigazolt teljesítés alapján havonta szakaszszámlákat nyújthatott be a megrendelőnek, míg a végszámláját a sikeres, hiba- és hiánymentes műszaki átadás-átvétel lebonyolítása után. A vállalkozó felperes a szerződésben vállalta az építési helyszínen általa igénybe vett víz- és elektromos energia, felvonulási és szociális létesítmények díjának megtérítését. A felek -

kötbéralapnak a nettó vállalkozói díjat tekintve - 10 %-os meghiúsulási kötbért kötöttek ki, valamint késedelmi kötbért is meghatároztak.

A felperes a vállalt munkák teljes befejezését megelőzően, 2004. szeptember végén a munka helyszínéről levonult, az alperes pedig 2004. október 14-én a vállalkozási szerződéstől elállt, a felperes késedelmére és hibás teljesítésére hivatkozással. A felperes levonulásáig 6 alkalommal állított ki szakaszszámlát - teljesítésigazolás nélkül - összesen 9.500.000,-Ft + ÁFA (11.375.000,-Ft) vállalkozói díjról, melyet az alperes kifizetett.

A felperes módosított keresetében 5.905.388,-Ft tőke, valamint annak a 2004. december 15. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest vállalkozói díj jogcímén. Kereseti álláspontja szerint a jogviszony megszűntéig 14.196.188,-Ft + ÁFA (17.745.235,-Ft) értékű munkát végzett, melyből levonandó az el nem végzett munkák ellenértéke, hozzászámítandó viszont az alperes által megrendelt pótmunkák díja. Az így kalkulált 13.824.310,-Ft + ÁFA (17.280.387,-Ft) díjból levonva az alperes által már teljesített vállalkozói díjat, határozható meg a keresettel érvényesített 4.724.310,-Ft + ÁFA (5.905.388,-Ft) vállalkozói díj.

Az alperes ellenkérelmében - elsődlegesen - a kereset teljes; - míg másodlagosan - 972.000.- Ft díjigényen túli elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogviszony megszűnte után a felek akkori ügyvezetői ("C" és "D") 2004. november 18. napján elszámoltak, amikor megállapodtak, hogy a felperes 2.500.000.- Ft + áfa összegről a vég számláját az alperesnek benyújthatja, mellyel a jogviszonyból eredő teljes követelése kielégítést nyer. A felperes ezt az összeget kiszámlázta, az alperes pedig teljesítette, így a felperesnek további igénye nem lehet. Másodlagos ellenkérelmét úgy munkálta ki, hogy - a lefolytatott szakértői bizonyítás adatai szerint - a felperes 1.303.682.- Ft értékben nem teljesítette a szerződésben vállalt munkáit; a felperesnek 864.142.- Ft összegben energia-, víz- és felvonulási szolgáltatásokat nyújtott; a teljesítés meghiúsulása miatt részére 1.438.000.- Ft kötbér jár; a felperes hibásan teljesített, ezért a csatolt 2004. október 14. napján kelt magánszakvélemény szerint 1.060.000.- Ft kijavítási költség indokolt, melyeket a kereseti követelésbe be kell számítani.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.319.408.- Ft tőkét, valamint annak a 2005. május 2. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség viselésére.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában - a többször kiegészített építész igazságügyi szakértői vélemény alapján - megállapította, hogy a felperes az építési szerződést 91 %-os arányban teljesítette, mivel 1.303.682.- Ft értékű munkát nem végzett el. A felperes pótmunka igényéből 25.550.- Ft díjat tartott megállapíthatónak, megállapítása szerint viszont le kellett vonni a felperesnek járó díjból az alperes által nyújtott szolgáltatások 864.142.- Ft ellenértékét, a felperesi hibás teljesítésből eredő 646.160.- Ft értékcsökkenést, és 1.438.000.- Ft meghiúsulási kötbért. A már megfizetett 9.100.000.- Ft + áfa vállalkozói díjra tekintettel így a felperesnek 1.055.526.- Ft + áfa (1.319.408.- Ft) díj jár.

Az elsőfokú bíróság elvetette az alperes azon védekezését, hogy a felek 2004. november 18. napján már elszámoltak volna egymással. Rámutatott, hogy az alperes által hivatkozott megállapodás okiratáról hiányzik a felperesi ügyvezető aláírása, így abból nem vonható le következtetés arra, hogy a felek a jogviszony megszüntetésére szerződtek volna. Kifejtette, hogy közvetett bizonyítékként sem elfogadható az alperes által benyújtott okirat, mivel a felek eltértek a szerződéstől a szakasszámlázás során, a felperes olyan összegeket számlázott, melyeket az alperes megfizetni vállalt aktuálisan. Ugyanakkor a felperes utolsó számlájáról hiányzott a „végszámla” megjelölés is.

Az elsőfokú bíróság a felperes hibás teljesítésével kapcsolatban az alperes által benyújtott magánszakértői véleménnyel szemben az eljárása során kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét fogadta el. Úgy értékelte, hogy a kirendelt szakértő részletes magyarázatát adta annak, hogy milyen módon lehet osztályba sorolni egyes munkatételeket és a nem első osztályú teljesítés után milyen értékcsökkenés megállapítása indokolt. Az eljárás során vitás belső vakolati munkák tekintetében szintén elfogadta az általa kirendelt szakértő azon véleményét, hogy a teljes felületen nem volt szükséges a vakolás kijavításának elvégzése, így túlzott a magánszakértő által meghatározott 850.000.- Ft javítási költség.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és - elsődlegesen - a kereset teljes, - míg másodlagosan - 972.000.- Ft vállalkozói díj és járulékain túli elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezése indokolásában megismételte és fenntartotta azon, az elsőfokú eljárásban már kifejtett álláspontját, hogy a felperessel 2004. november 18. napján már elszámolt, így további díjjal nem tartozik. Kiemelte, hogy az elszámolásról készült jegyzőkönyvben szereplő összeggel azonosan számlázott a felperes az elszámolás után. Ugyancsak vitatta a kirendelt szakértő megállapításait a felperes hibás teljesítésével kapcsolatban rámutatva, hogy a szakértő a már elkészült épület lakásaiba nem tudott bejutni, így kizárólag az iratokból dolgozott. Ezért a felperes hibás teljesítése alapján az alperest megillető összeget a kivitelezés időpontjában helyszínelő magánszakértő szakvéleménye alapján kell - 1.060.000.- Ft-ban - megállapítani. Úgy vélte, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye kialakításakor figyelmen kívül hagyta a magánszakértő által elkészített fényképfelvételeket is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. A másodfokú eljárásban fenntartotta az elsőfokú eljárásban már kifejtetteket.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem - és ellenkérelem korlátai között (Pp. 253. §. (3) bekezdés) bírálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben vitássá tett kérdésekben a tényállást helyesen állapította meg, amelyből helytálló jogkövetkeztetést is vont le.

Az ítélet tábla egyetért az elsőfokú bíróság azon jogi állásfoglalásával, hogy az alperes által csatolt (7. szám) 2004. november 18. napján kelt „jegyzőkönyv” a felperes képviselője aláírása hiányában nem szolgál teljes bizonyítékkal arra (Pp. 196. §. (1) bekezdés), hogy a felek ezen a napon egyezséget (Ptk. 240. §. (3) bekezdés) kötöttek volna a felperesnek - elszámolás folytán - járó vállalkozói díj összegéről. A felperes ilyen tartalmú - egyezségkötésre irányuló - szerződési akaratát - utaló magatartásként (Ptk. 216. §. (1) bekezdés) - három okból nem támasztja alá a felperes által 2.500.000,-Ft + ÁFA összegről 2004. decemberében kiállított számla. Egyrészt - ahogy az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - a felek a számlázás során eltértek a szerződésben meghatározottaktól, melyet a perben kirendelt szakértő véleménye is alátámaszt (26. tjk. 5. oldal), másrészt tanú vallomással ("E" 11. tjk. 6. oldal) alátámasztott tény az, hogy a felperes csak olyan összegű vállalkozói díjat számlázott ki az alperesnek, melyet az alperes aktuálisan megfizetni vállalt. Ugyanis a jogos, avagy jogosnak vélt teljes vállalkozói díj kiszámlázásával a számla kibocsátója az arra eső általános forgalmi adót is köteles lett volna befizetni az adóhatóságnak, melyre - mások mellett - a felperesi vállalkozás sem volt képes. (8. tjk. 4. oldal - "C" ügyvezető személyes előadása). Harmadrészt pedig azért is kétséges a felperes egyezségkötési akarata a 2.500.000,-Ft + ÁFA elszámolási összegre, mert 2004. november 10-én még a teljes vállalkozói díja felét meghaladó, 7.665.208,-Ft + ÁFA összeget igényelt az alperestől. Ezekre figyelemmel az alperes a fellebbezésében is kellő alap nélkül vitatta az elsőfokú bíróság 2004. november 18. napján kelt okirattal kapcsolatos álláspontját.

A fellebbezésben az alperes ugyancsak alaptalanul kifogásolta - az általa megbízott szakértő megállapításaira utalva - a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét a felperes hibás teljesítésével kapcsolatban. Az a fellebbezési hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság által kirendelt igazságügyi építőipari árszakértő figyelmen kívül hagyta volna az alperesi magánszakértő által készített fényképfelvételeket, iratellenes, ugyanis - a nem vitatott - szakértői tényközlés (18. szám) szerint a kirendelt szakértő konzultált az alperesi magánszakértővel, szakvéleményét és fényképfelvételeit pedig áttekintette. A magánszakértő és a kirendelt "F" igazságügyi szakértő véleménye a felperes hibás teljesítése vállalkozói díjat érintő következménye tekintetében egy munkanem (a belső vakolási munkák) tekintetében tért el csupán egymástól. Az alperes megbízásából eljáró "G" igazságügyi szakértő a belső vakolási hibák miatt a simítóvakolat teljes (1.771 m²) újrakészítésével számolt, míg a perben kirendelt szakértő csak részleges javításával. (18. számú szakvélemény 19. oldal, 32. számú kiegészítő szakvélemény 10. oldal) A részleges (8 %-os) értékcsökkenés elszámolását a kirendelt igazságügyi szakértő a szakvélemény kiegészítése során kellően megindokolta, ugyanis a rendelkezésre álló építési naplókban nem volt nyoma annak, hogy bárki is a magánszakértő által kimunkált mértékű belső vakolási javítást végzett volna (42. tjk. 3. oldal). Ezért az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűen mérlegelve (Pp. 206. §. (1) bekezdés) fogadta el a hibás teljesítéssel kapcsolatos határozata alapjául az általa kirendelt szakértő véleményét, ugyanis az nem szenvedett a Pp. 182. §. (3) bekezdésében meghatározott fogyatékoságokban.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján hagyta helyben.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezési eljárás során felmerült - illetékfeljegyzési joga folytán - le nem rótt fellebbezési illetéket és a felperes - ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségét. Ez utóbbi összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2), (5)-(6) bekezdései alapján az ÁFA-val növelt 24.000,-Ft-ban határozta meg.

Győr, 2008. május 28. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: